

ת"פ 25594/07/22 - מדינת ישראל נגד LUKSUB PUCHONG ט' 9182078 (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

22 ינואר 2023
ת"פ 25594-07-22 מדינת ישראל נ'
ט' 9182078 (עציר)

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:

מדינת ישראל

LUKSUB PUCHONG ט' 9182078 (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ערן צרויה

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד רן אבינועם

מתורגמנית לשפה התאית, הגב' קניארט ארז

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו, כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן -

הנאשם, אזרח תאילנד אשר בזמן הרלוונטי החזיק באשרת עבודה בישראל ועבד במושב ישע, קשר עם אחר לייבא לישראל סם מסוכן מסוג מתאמפטמין (להלן: "הסם"). במסגרת הקשר, נשלחה לנאשם חבילה בדואר מתאילנד לישראל, ובה אריזות קפה נמס בהן הוסתר סם במשקל של 120 גרם. המשלוח מוען עבור Nittha Knemananyothin במושב ישע. החבילה הגיעה לישראל, רשויות המכס גילו את הסם והעבירו את החבילה עם הסמים למשטרת ישראל. המשטרה הוציאה מהחבילה סם במשקל 10.15 גרם והכניסה אותו לחבילה חדשה, וביום 27.06.22 החבילה הונחה על ידי המשטרה במקום המיועד לאיסוף חבילות במזכירות מושב ישע. בהמשך היום, הנאשם הגיע למקום האיסוף ונטל את החבילה, ואז נעצר על ידי השוטרים.

2. על יסוד הודאתו בעובדות כאמור, הנאשם הורשע בעבירות של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); וניסיון להחזקת סם מסוכן

שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא בפקודת הסמים וסעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ועל מידת הפגיעה בהם כאן; התייחסה למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירות; ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר. אשר לעונש הראוי לנאשם בגדרי המתחם, ציינה את הודאת הנאשם, ומנגד את הצורך בהרתעת היחיד והרבים. וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר הממוקם בשליש התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. הגיש פסיקה. ציין שהנאשם הגיע לישראל במטרה לעבוד ולפרנס את משפחתו והוא נמצא בארץ לבדו. ציין שהנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, הבין את הפסול בהם, וחסך זמן שיפוטי. ומאז מעצרו הוא אינו יכול לסייע כלכלית למשפחתו. טען, שבתור אזרח זר, תנאי מאסרו של הנאשם צפויים להיות קשים יותר. וביקש להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, וקנס מתון.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

7. הנאשם הורשע בשתי עבירות, שבוצעו במסגרת פרשה אחת והן כרוכות זו בזו. ובנסיבות יש לראות בהן אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש כולל לשתי העבירות.

8. סם המתאמפטמין הוא סם פסיכואקטיבי סינתטי ממריץ וממכר מאד. השפעותיו לטווח הקצר הן ערנות ופעילות פיזית מוגברת, ירידה בתיאבון, עלייה בנשימה, בקצב הלב, בלחץ הדם ובחום הגוף, והפרעות בקצב הלב. ובטווח הארוך הוא גורם לחרדה, בלבול, נדודי שינה, בעיות מצב רוח, התנהגות אלימה, פרנויה, הזיות, דלזיות, אובדן משקל, בעיות שיניים חמורות, גירוד אינטנסיבי המוביל לפצעים על העור ועוד. (מתוך האתר של הרשות הלאומית לביטחון קהילתי במשרד הפנים).

9. בישראל אין ייצור מקומי של סם המתאמפטמין, והוא מיובא אליה ממדינות אחרות. יבוא הסם לישראל הוא אפוא המקור ליצירת היצע הסם הזה בישראל, והוא בבחינת שורש הרע, המביא בעקבותיו השתלשלות שבקצה שלה נמצא הצרכן המשתמש בסם.

10. ייבוא סמים לישראל שופך שמן על מדורת הסמים המתלהטת ותורם ליצירתם ולהתגברותם של הנזקים הנגרמים מהשימוש בסמים.

11. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים הם בעיקר שמירת החיים והגוף, בריאות הציבור, ושלום הציבור ובטחונו.

12. מטבע הדברים, ככל שסוג הסם קשה יותר וכמותו רבה יותר, כך פוטנציאל הפגיעה של המעשה בציבור גדול ורב יותר, ובנגזר מכך גם חומרת המעשה רבה יותר.

13. הנאשם ייבא 120 גרם של סם המתאמפטמין. כמות כזו מספיקה להכנת מאות רבות של מנות סם, אם לא למעלה מכך.

לסיבור האוזן אציין, כי על פי הקבוע בסעיף 31(3) בפקודת הסמים המסוכנים ובתוספת השניה בה, חזקה על מי שמחזיק מתאמפטמין במשקל העולה על 0.2 גרם נטו כי הוא מחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית. לשם השוואה, כשמדובר בסמים מסוג קוקאין והרואין המשקל שמעבר לו קמה חזקה שהסם מוחזק שלא לצריכה עצמית הינו 0.3 גרם.

נוכח הנתונים האמורים, מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית.

14. מעשי הנאשם היו יזומים ומתוכננים וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה משמעותי ומרכזי.

סמים נועדו לצריכה והדעת נותנת שגם במקרה זה הסם יובא לישראל במטרה לסחור בו.

הסם שהנאשם ייבא נתפס ע"י המשטרה טרם הפצתו, כך שהוא לא הגיע לצרכנים והנזק מהשימוש בו נמנע. אולם, הנזק שהיה צפוי להיגרם מהפצתו, משמעותי מאוד.

הנאשם ביצע את העבירות בהיותו תושב זר השוהה בישראל באשרת עבודה.

יש להניח שהנאשם עשה את מעשיו מתוך רצון להשיג רווח כספי.

15. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הסמים החמורות, הינה, מימים ימימה, של חומרה מובהקת, הנותנת בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה.

16. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים על מעשים מהסוג שהנאשם ביצע, עונשי מאסר משמעותיים.

בע"פ 5918-22 מונטרי סאלי נ' מדינת ישראל (02.01.23) המערער, אזרח תאילנד שהחזיק באשרת עבודה בישראל, ייבא מתאילנד לישראל סם מסוג מתאמפטאמין במשקל **415 גרם**.

בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם למעשה העבירה נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער **30** חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 3569/20 **ארנל אלטאראוס נ' מדינת ישראל** (07.06.20), המבקש, אזרח הפיליפינים שעבד בשגרירות הפיליפינים בישראל, הורשע בקשירת קשר ובייבוא סם מסוג מתאמפטאמין במשקל של **כ- 50 גרם**. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר והשית עליו **22 חודשי** מאסר בפועל ועונשים נלווים, ובהם **קנס בסך 7,500 ₪**. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון קבעו שהעונש ראוי ודחו את הערעור ואת הרע"פ.

בת.פ. 58605-05-19 **מדינת ישראל נ' (Danh minh tran)** (02.01.2020) הנאשם, נתין ויטנאם, החזיק בסם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל **140 גרם** ובכלים, וכן שהה בישראל לאחר שתוקף אשרת השהייה שלו פג. ונדון ל-**24 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

בת.פ. 1050-12-15 **מדינת ישראל נ' פראטומקט סאנטאן** (21.12.2015), הנאשם, תושב תאילנד, החזיק 37 טבליות סם מתאמפטאמין ואבקת מתאמפטאמין במשקל של כ- 100 גרם, ונדון ל- **24 חודשי מאסר בפועל**.

17. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שהנאשם ביצע הוא בין 24 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

18. העובדים התאילנדים בישראל הם קהל יעד בולט לשימוש בסם מסוג מתאמפטאמין וגם רבים מאלה המייבאים את הסם, נמנים עליהם. האזרחים הזרים העובדים בישראל מגיעים בדרך כלל ממדינות שההכנסה הממוצעת בהן, נמוכה מאוד. הכנסתם בישראל, למרות שהיא עולה על ההכנסה שיכלו להשיג בארצם, איננה גבוהה במיוחד. והרווחים הכספיים שניתן להפיק מעיסוק בייבוא סם והפצתו, גדולים בהרבה מההכנסה שניתן להשיג מעבודה.

הפיתוי גדול והסיכון להיתפס קטן, והעונשים המוטלים בישראל קלים לאין ערוך מאלה המוטלים בארצותיהם. בנסיבות אלה, יש להטיל עונש שיהיה בו כדי להרתיע, ולהבהיר כי אזרחות זרה אינה מהווה מגן מפני ענישה

משמעותית. (ראה ע"פ 226/89 זפה נ' מדינ", פ"ד מג(2) 543, 544)

19. לטובת הנאשם אני מביא בחשבון את נסיבותיו האישיות; את הודאתו- על משמעויותיה; את העובדה שאין לו עבר פלילי ושזהו מאסרו הראשון; את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו ממאסרו; את העובדה שכאזרח זר, שאיננו דובר עברית ואין לו קרובי משפחה בישראל, מאסרו כרוך בקשיים מיוחדים הנוספים על הקשיים הרגילים הכרוכים במאסר; ואת העובדה שבתום מאסרו הוא ככל הנראה יגורש מישראל.

20. באופן כללי, עבירות הסמים החמורות מבוצעות לשם השגת רווח כלכלי ובעבירות שמטרתן השגת רווח כלכלי יש טעם לחייב את מי שהורשע בהן בתשלום קנס המוציא את שכרו של העבריין בהפסדו ותורם להרתעה. והלכה למעשה בתי המשפט מטילים קנסות על נאשמים המורשעים בעבירת יבוא סם בנסיבות הדומות לענייננו. עיון בפסיקה מעלה כי במקרים דומים הוטלו קנסות הנעים בטווח שבין 2,000 ל- 10,000 ₪.

21. בהתחשב בכל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 5,000 שקלים או 20 ימי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם בתוך 45 יום מהיום.

22. בשולי גזר הדין אני מוצא לנכון להעיר על כך שהעונשים המוטלים על עבירות הסמים החמורות - החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים, וייבוא סמים - המבוצעות בסם המתאמפטאמין, קלים במובהק מאלה המוטלים בנסיבות דומות כשמדובר בסמים קשים אחרים כמו הרואין וקוקאין.

עונשי המאסר המוטלים על החזקת עשרות גרם הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית נעים בין 3 ל- 5 שנות מאסר (ראה ע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדידה ואמיר אבו חמדה נ' מדינת ישראל** (13.01.16) וע"פ 1932/15 **פיליפ סעדון נ' מדינת ישראל** (17.04.16)), בעוד עבירת יבוא סם, הנתפסת כחמורה יותר מעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, המבוצעת בסם מתאמפטאמין, נענשת בעונשים קלים משמעותית מאלה.

יתכן שהדבר מושפע מכך שטיב הסמים הקשים האחרים כמו ההרואין והקוקאין, מוכר היטב לבתי המשפט ולגבי סמים אלה ישנה אינטואיציה משפטית מבוססת בנוגע לחומרתם, בעוד שטיבו המדויק של סם המתאמפטאמין לוט

בערפל מסוים והסם עצמו נתפס כסם המצוי בשימוש במגזר קטן יחסית ומוגדר.

כידוע, אופי הסם והפגיעות שהוא מביא אתו הם בעלי חשיבות בקביעת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, המשפיעה בתורה על מידת העונש במקרה נתון.

סוגיית טיב הסם והשפעותיו, בהשוואה לסמים אחרים, מחייבת חוות דעת מקצועית סדורה ומבוססת, והתביעה, ואולי גם הסנגוריה הציבורית, מוזמנות לבחון את הנושא. אם אכן קיים הבדל מהותי בין הסמים, יש הצדקה לשימור הפער העונשי המתואר. אולם אם אין לכך הצדקה, יש להתאים את הענישה בעבירות המבוצעות בסם המתאמפטמין לענישת העבירות המבוצעות בסמים הקשים האחרים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשפ"ג, 22/01/2023 במעמד הנוכחים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה**